

A Fővárosi Ítéltábla a Groó Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Groó Judit ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Jaczó Dániel Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Jaczó Dániel ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 1. napján kelt 26.P.21.859/2014/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 400.000 (Négyszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a számában megjelent „...” című cikkben szereplő alábbi közlésekkel:

1. „A gyártók oda is ajánlanak termékeket, ahova a jogszabály kifejezetten tiltja! Pl: ... hőszigetelést átszellőztetett homlokzatokba.”
2. Az ezen közlés alatt alkalmazott illusztrációval, amely az „...” és „...” elnevezésű termékeket ábrázolja a termékek nevével együtt, és a termékeket jelölő ábrák az illusztráción áthúzásra kerültek.
3. Az illusztráció alá szerkesztett „Vigyázat, csálnak!” képaláírással, valamint a ... internetes oldalon megjelent további közlésekkel:
4. „Kérték, hogy tegyük közzé azokat a gyártói félretájékoztatásokat, amelyek egyértelműen ellentmondanak a jogszabályoknak! Most még a név kitakarása mellett ide másolom egy gyártó egy jelenleg is érvényes anyagából a korábban hivatkozott átszellőztetett homlokzatokra vonatkozó félrevezető tájékoztatását!”
5. Az ezen közlés alatt a 2. számú illusztrációval megegyező illusztráció alkalmazásával. Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, valamint elégtétel adására akként, hogy a ... folyóiratban, valamint a ... internetes oldalon tegyen közzé bocsánatkérő nyilatkozatot, elismerve, hogy a felperessel azonosítható közleményei valótlan tartalmúak. Kérte továbbá az alperes marasztalását 5.00.0000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésében.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000 forint perköltséget, míg az állami adóhatóság felhívására a Magyar Állam javára 300.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

A felperes keresetét a Ptk. 75. § (1)-(2) bekezdésében, a 78. § (1)-(2) bekezdésében és a 84. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás alapján bírálta el.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár a felperes név szerint nem került feltüntetésre a sérelmezett közlésekben, de egy adott szakmai közönség által olvasott kiadványról lévén szó, a személye beazonosítható, mivel a kérdéses termékek kizárólagos gyártója a felperesi társaság.

Kifejtette, hogy maga a felperes adta elő azt, hogy a jogvita háttérében „piaci marketingháború” folyik, így a peres eljárás nem választható el attól a kialakult szakmai vitától, ami a tűzvédelmi követelményeket kielégítő hőszigetelő elemek megítélésére terjed ki.

A PK 12. számú állásfoglalás III. pontjára hivatkozással rögzítette, hogy a kereset tárgyává tett közlések és az illusztrációk a megengedett szakmai véleménynyilvánítás határain belül maradtak, azok nem tekinthetők indokolatlanul lealacsonyítónak, degradálónak még akkor sem, ha az alperes saját szakmai véleményét élesebb hangon, a felperes termékmegjelöléseit gyártói félretájékoztatásnak minősítve fogalmazta meg. Ebbe a körbe tartozónak ítélte az 1, 2, 3. számú közléseket is, melyek azt a jelentéstartalmat hordozzák, hogy az alperes szakmai meggyőződése szerint nem felelnek meg a termékek a felhasználási célnak.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását és keresetének megfelelően az alperes marasztalását. Másodlagosan az első fokú határozat hatályon kívül helyezését indítványozta, hivatkozva arra, hogy a bizonyítási eljárás hiányosságai miatt a határozat érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

Fellebbezési álláspontja szerint a sérelmezett közlések külön-külön és együttesen is sértik a jóhírnévhez való jogát, a valótlan közlések nem kapcsolhatók semmilyen szakmai vitához. Önmagában az a tény, hogy az alperes konzekvensen a felperesi társaságot használja fel illusztrációként negatív tartalmú szakmai értekezéseihez, durván sértő magatartás. Minden jogi alapot nélkülöz az az okfejtés, hogy a sérelmezett közlések nem tekinthetők lealacsonyítónak. A „Vigyázat, csalnak!” közlés súlyosan degradáló kijelentés. Ellentétes a bírói joggyakorlattal az a megállapítás, hogy ez a megnyilvánulás belefér a véleménynyilvánítás szabadságába.

Téves az a következtetés, hogy az alperes a szakmai véleménynyilvánítás keretein belül maradt akkor, amikor a felperesi termékmegjelöléseket gyártói félretájékoztatásnak minősítette.

Az alperes maga sem vitatta, hogy a sérelmezett ábrán keresztül a céget beazonosíthatóvá tette. Ennek tényét nem értékelte az elsőfokú bíróság, mint ahogy azt sem, hogy a jogsértés önmagában megvalósult azzal, miszerint közlésével csalónak minősítette. Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a valótlan állítást cáfoló szabványokat, melyek alkalmazhatónak minősítik termékeit. Ugyancsak nem vette figyelembe azt, hogy a termékeiket megjelenítő ábrák áthúzásával hamis üzenetet sugallt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult. Perbeli védekezését fenntartva hivatkozott arra, hogy a felperes személye az átlagolvasó számára nem beazonosítható. A kifogásolt közlések általánosságban a polisztírol szigetelő habos gyártókra vonatkoznak. Utalt arra, hogy a szaklap, melyben a szakcikk megjelent, magas presztízsű folyóirat. Álláspontja szerint tévesen került sor személyének alperesként történő megjelölésére.

A fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálata során nem észlelt olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami a határozat hatályon kívül helyezését indokolná. Az elsőfokú bíróság a perben szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen értékelve helytálló tényállást állapított meg, levont jogkövetkeztetéseivel a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a perbeli esetben az alperes a felperesi társaságot érintően élesebb hangvételi szakmai kritikát gyakorolt. Az alperes szakmai álláspontja szerint a felperes szabványokra hivatkozással olyan felhasználásra is ajánlja a termékeit, ami nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. Az erre vonatkozó alperesi figyelemfelhívás személyiségvédelmet nem alapoz meg.

Helyesen került sor annak megállapítására, hogy a kifogásolt közlések alapján a felperesi társaság egyértelműen felismerhető. Ennek megítélése során nem az átlagolvasó szemszögéből kell kiindulni, tekintettel arra, hogy a sérelmezett közlések egy olyan szaklapban, illetőleg facebook oldalon jelentek meg, melyet az építészeti tűzvédelemmel foglalkozó szakemberek olvasnak. Aki a kifogásolt közléseket szakértelemmel tanulmányozza, a felperes személyét be tudja azonosítani.

A perbeli kijelentések értékelése, vizsgálata alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a kifogásolt cikket az alperes nem a munkáltatója nevében publikálta, hanem olyan szakemberként, aki az építészethez kapcsolódó katasztrófavédelmi kérdésekkel foglalkozik, és e minőségében fogalmazta meg a felperesi ajánlásokkal szembeni aggályait. A szabvány nem jogszabály, hanem elismert szervezet által alkotott vagy jóváhagyott műszaki dokumentum, mely valamely tevékenységre vagy annak eredményére vonatkozik.

A „Vigyázat, csálnak!” kijelentés kétségtelenül erős megfogalmazás, de figyelemmel a cikk tartalmára, az abban megfogalmazott hangsúlyos szakmai véleményre, az nem lépi át a szabad véleménynyilvánítás határait oly módon, hogy a jogvédelem indokolttá tenné.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, e körben azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal. A fentiekre figyelemmel az első fokú határozat helybenhagyására annak helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött. A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megtérítésére köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerint.

A pernyertes alperes javára járó ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség összegének megállapítására mérlegeléssel került sor. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapítható ügyvédi munkadíj mértékét a másodfokú bíróság a (6) bekezdés alapján mérsékelte, figyelemmel a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre. A 4/A. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi díj összege a tevékenység ellenértékét

terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén, mint adóalapon felül számította fel a másodfokú bíróság.

Budapest, 2015. szeptember 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő